

ĐỨC KITÔ - NGUỒN HY VỌNG

* XXXIII QNC. Lc. 21, 5-19

1. Thành Giê - ru - sa - lem vinh quang là bao,
2. Chợt nghe con tim sau mê say quận đau
3. Người luôn tin Giê - su Ki - tô tình thương,

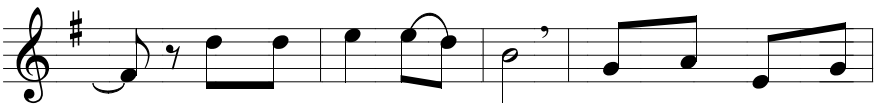
cũng có ngày chẳng còn là còn chi ! Đòi
nhớ có ngày chẳng còn là mình đâu ! Đòi
nhớ chính Ngài, chỗ tựa là tựa nương. Đòi

ta vinh hoa cao sang, mấy mươi năm, sẽ trôi
ta trôi nhanh trôi nhanh, sáng tinh sương với muôn
ta bao nhiêu gian nan, chớ than van, hãy ăn

nhanh, lúc sang canh cũng chỉ là như giấc mộng thôi !
hương, ngọt yêu thương, sẽ yên nghỉ theo bóng tịch dương
nần, hãy kêu xin, để tháng ngày yêu mến cậy tin.

Nầy người ơi, hỡi người ! Niềm hy vọng của
Nầy người ơi, hỡi người ! Niềm hy vọng của
Nầy người ơi, hỡi người ! Niềm hy vọng của

ta, là chính Đức Ki - tô. Ngài sẽ tặng
ta, là chính Đức Ki - tô. Ngài sẽ ủi
ta, là chính Đức Ki - tô. Ngài sẽ thưởng

ban cho những ai tin cậy vào Ngài :
an cho những ai tin cậy vào Ngài.
ban cho những ai tin cậy vào Ngài.

Niềm hy vọng cao quý, niềm hy vọng vô giá,
Dù đau buồn năm tháng, dù gian trần chề chán,
Niềm hoan lạc vinh phúc, một thiên đàng mơ ước,

niềm hy vọng vươn tới, người ơi.
Ngài vỹ về xưa hết lấm than.
dành cho người trung tín cậy trông.

ĐK: Đức Ki - tô nguồn hy vọng của tôi, nguồn hy

vọng của bao người. Ngài cho ta lẽ

sống giữa chốn trần gian. Đức Ki-tô

nguồn hy vọng của ta. Ngài cho ta niềm tin

mới, là vinh quang ngày sau hết người ời.